

Lóra, nyeregbe, bakra fel!

Újabb színvonalas lovas program várja július hetedikén a díjugratás és a fogathajtás iránt érdeklődőket városunkban. A Szentmiklós Napok keretében ismét megrendezik a Miklós Kupa Országos Díjugrató és Térségi Fogathajtó Versenyt. A szervezést Babochay Györggyel végző Balogh Sándorral, a helyi fogathajtó egyesület vezetőjével készült interjúból nem csak a programot ismerhetik meg, de kiderül, mennyi ló található kistérségünkben, milyen összetartó közösséget alkotnak a lótartók és hogyan kell szállítani a paripákat a versenyekre.

- Honnan ered a lovak iránti érdeklődése? Mi az, ami miatt megszerette, szereti ezeket az állatokat?

- Gyermekkoromban kezdődött, nagypapámnak is voltak lovai. Később fiatalemberként olyan családba nőttem, ahol szintén foglalkoztak lovakkal. A ló egyénisége az, ami megfogott, hiszen egy roppant szeretetre méltó állat, amely viszonyozza is a szeretetet.

- Mikor és hogyan került kapcsolatba a lósporttal, a fogathajtással?

- Öt-hat éve foglalkozom vele igazából. Sok Békés és Hajdú-Bihar megyei barátom van, akik mindegyikének volt, van lóva. Amikor egyszer elmentem velük Mezőhegyesre meglátogatni az ottani ménesebirtokot, kérdezték, hogy nincs-e kedvem letenni a c osztályú fogathajtó vizsgát. Próbáljuk meg, válaszoltam és sikerült is a vizsga. Onnantól számítom az intenzív lovas életemet.

- Hogyan szerveződik a térségi lósportja?

- Az országos lovas szövetség régiókba csoportosította a megyéket. Jász-Nagykun-Szolnok megye sajátos földrajzi helyzete miatt, hogy a Tisza kettévágja és ezzel együtt kevés átkelőhellyel rendelkezik, két részre lett osztva. Az

északi, jászszági rész a borsodiakkal került egy régióba, mi a többiek, kérésünkre a Békés és Csongrád megyei sporttársakkal alkothattunk egy lovas régiót. E „megosztottság” oka a közlekedés, a nagy távolságok. Igen drága és időigényes lenne, mondjuk Jászfényszaru-ból Kunszentmártonba el- és visszavinni egy lovat. Békés és Csongrád közelebb van, olcsóbb a közlekedés. Gondoljunk arra is, hogy az állategészségügyi előírások szerint 30 kilométerenként pihentetni és itatni kell a nyári időszakban szállított lovakat. Szóval ezzel a régiós beosztással nem csak a lovak gazdái, de maguk az állatok is jobban jártak.

- Milyen társaságot alkotnak a fogathajtók, díjugratók, mindazok, akik nem sajnálják az időt, fáradtságot és az anyagi áldozatot azért, hogy a nyár elejétől az ősz elejéig tartó szezont sok hétvégéjén útra keljenek lovaikkal a versenyekre?

- Ahogy említettem korábban is sok ló tulajdonos barátom volt, mióta pedig intenzíven bekapcsolódtam a lovas életbe, eme jó cimborák, komák száma egyre csak gyarapodik, Komáditól, Csanádpalotán át Jászárokszállásig. Várja az ember a velük való találkozást, amely leginkább egy családi

összejövételre hasonlít, ott van a familia apraja-nagyja, az egyik fogathajtó dicsekszik, hogy megszületett az unokája, mire a másik rávágja, hogy nekem már kettő van.

Most ünnepeljük majd egyikünk 50. születésnapját és ilyenkor gyakran kétháromszáz lovas is összegyűlik, mindenki hoz egy kis ajándékot. Szóval remek közösséget alkotunk, ahol a kapcsolatokra jellemző, hogy, ha valaki nincs ott, a többiek azonnal kérdezik, mi van vele, csak nem beteg-e, segíthetünk-e valamiben? Nagyon fontos, hogy mindannyian tiszteljük a másik

ma már egyre kevesebb az olyan állat, melyet munkavégzésre használnak. A lóval viszont foglalkozni kell, akár dolgoztatjuk, akár kedvtelésből tartjuk. Etetni, itatni, csutakolni, mozgatni kell őket, minden nap. Ez bizony kötöttség, nem lehet egyiket sem kihagyni, a ló nem olyan, mint a gép, hogy ha meguntam, elfáradtam akkor kikapcsolom. A lónak lelke van, melyet ápolni kell, mert ha nem, az megbosszulja magát. Hallottunk már a versenyeken szereplő, harapós pónikról... Ha úgy bánunk a lóval, ahogy magunkkal bánunk, az állat viszonyozza azt. A ló megérzi, ha valaki szereti, de azt is, ha valaki utálja, és ő maga is úgy viselkedik az emberrel, ahogy az vele.

- A család hogyan viseli ezt a szenvedélyt?

- Támogatja, segíti, hiszen mindenki szereti köztünk a lovakat. Az unokám minden füzeten, táskáján lovacska található, és mindene a póni.

- Végezetül invitáljuk meg az olvasókat az idei Szentmiklósi Napok keretében, a sportpályán sorra kerülő lovas programokra! Mi vár az odalátogatókra?

- Érdekes programot kínálunk minden korosztálynak. Július hetedikén reggel 8 órakor indul a lovas menet az új kulturális központtól a régi négyes úton, a Piacnál lekanyarodva, a sportpályáig.

Négy versenyszámot rendezünk meg, az első 14 órakor kezdődik, ez nyitott díjugratás lesz. A másik három között lesz fogathajtó verseny a helyi erők számára. Itt gumis kocsival, lócsós kocsival, gumikerekes hintóval indulhatnak a versenyzők, elsősorban olyanok, akik a B vagy C kategória technikai feltételeknek anyagi okok miatt még nem tudnak megfelelni. Remek és színvonalas versenyt ígér a Miklós Kupa B/3, ahol 150 ezer forintot pénzdíj is gazdára talál, valamint a Show Versenyszámként meghirdetett Vadászugratás, amely szintén pénzdíjas lesz. Az egész délután tartó lovas programok helyszínén természetesen gondoskodunk a kilátogatók el látásáról is. Már most felhívnam a figyelmet két másik idei rendezvényünkre is. Július 28-án amatőr fogathajtó versenyre várjuk a lovakat szeretőket a sportpályára. Ez utóbbin mintegy félszáz gyerek méri össze tudását, remélhetőleg a kilátogatókat is még inkább rászoktatva a lószereetre.

Turcsányi János

eredményeit, munkáját. Érdekes, hogy sokszor az idegenek jobban örülnek egymás sportsikereinek, mint a családtagok, hiszen utóbbiak általában arra is gondolnak, hogy milyen komoly anyagi áldozatokat kell érte hozni. Ahogy manapság minden, úgy a sport is drága

- Mindez azt is mutatja, hogy reneszánszát éli a lósport hazánkban? Egyre többen tartanak lovat, versenyeznek, járnak a megmérettetésekre, mint érdeklődő?

- Igen, mondhatjuk ezt. Tudjuk, hogy lovas nemzet voltunk, ez azután a történelem viharában egyre inkább kevésbé volt elmondható rólunk, elsősorban az 1945-ös időszak után kezdődött nehéz világ a lótartók számára. Azonban szép lassan talpra álltunk, talpra állunk. Ha pedig egy Bárdos Györgyre, vagy a Lázár testvérekre gondolunk a fogathajtás szakágában, ott is vagyunk már legalább 10-15 éve a legjobbak között.

- Szűkebb környezetünkben mekkora a lóállomány?

- Ha szétnézünk itt Törökszentmiklóson és a Fegyvernek, Kengyel, Óballa, Kétpó alkotta kis körben 200-250 lovat számlálhatunk össze. Ez sok is, meg kevés is, mivel